

[Formanden.]

I skrivelse af dags dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om private tysksprogede skoler, tysksproget hjemmeundervisning m. m. i de sønderjyske landsdele.

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at hun ønsker her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om udlån til visse industrivirksomheder og

forslag til lov om ændring i lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

Lovforslagene vil blive fremsat mundtligt af økonomi- og arbejdsministeren på handelsministerens vegne.

Med skrivelse af 22. f. m. fremsender socialministeren beretning om den 37. internationale arbejdskonference i Genève 1954. Beretningen, hvoraf eksemplarer er omdelt, vil blive optaget i folketingstidende, tillæg B.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem fru *Erna Sørensen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om leje m. fl. lovforslag. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Erna Sørensen* har vedkommende gruppe udpeget *Aksel Møller*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om det tyske mindretals rettigheder*, hvorved godkendes den erklæring om det tyske mindretals almindelige rettigheder, som er udarbejdet af den danske delegation, der på regeringens vegne har deltaget i de stedfundne dansk-tyske forhandlinger om mindretalenes stilling. Jeg skal samtidig tillade mig i korthed at redegøre for forhandlingernes øvrige resultater, idet jeg, forsåvidt erklæringen angår, henviser til bemærkningerne til forslaget.

Som det vil erindres, indtog Sydslesvig-problemet en fremtrædende plads i den udenrigspolitiske debat her i tinget den 19. oktober sidste år om Vesttysklands inddragelse i det vestlige forsvarssystem. Under

denne debat blev der givet udtryk for den almindelige forventning om, at de idealer, der ligger bag NATO-samarbejdet, ville få Tyskland til at vise forståelse for betydningen af, at en frisindet politik i alle forhold, der vedrører et mindretal, kan medvirke til opretholdelsen af et gensidigt godt forhold.

Under NATO-rådsmødet i Paris den 22. oktober havde jeg lejlighed til at fremhæve, hvor stor betydning man havde tillagt denne sag i det danske folketing. Jeg udtalte videre, at et mindretals rettigheder direkte berører de idealer, hvorpå menneskerettighederne bygger, og at, set på denne baggrund, den måde, hvorpå et mindretal behandles, meget vel kunne blive symbolet på det fremtidige samarbejde indenfor NATO, således som man fra dansk side gerne ser det. Jeg gav endelig udtryk for det oprigtige håb, at det måtte lykkes den vesttyske forbundsregering i samarbejde med den slesvig-holstenske landsregering at finde en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om de dansksindede sydslesvigeres repræsentation i den slesvig-holstenske landdag. Den vesttyske forbundskansler, der havde overværet mødet som observatør, gav umiddelbart derefter overfor mig udtryk for sin personlige interesse for sagen og tog straks initiativet til en nærmere overvejelse deraf.

Den 8. november afgav den slesvig-holstenske ministerpræsident en regeringserklæring, hvori det bl. a. hed, at landsregeringen var af den oprigtige overbevisning, at det indenfor rammerne af en på grundlag af gensidighed afsluttet traktat mellem Danmark og Tyskland ville være muligt at afvikle samtlige spørgsmål, som berører begge mindretal, herunder også det omstridte valglovsspørgsmål. I mellemtiden, udtalte ministerpræsidenten videre, ville landsregeringen gerne drøfte det danske mindretals ønsker med repræsentanter for mindretallet, og under forhandlingerne, der fandt sted den 30. november og den 29. december 1954, fremsatte man fra slesvig-holstensk side forslag om en overgangsløsning, indtil en endelig ordning af mindretallets parlamentariske repræsentation kunne etableres.

Denne overgangsløsning skulle bestå i oprettelsen af et udvalg („Beirat“) med repræsentanter for såvel landsregeringen og